

Sygn. akt IV KO 59/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądej (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dorota Rysińska

SSN Dariusz Świecki

Protokolant Jolanta Grabowska

w sprawie **H. G.**,

skazanego z art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 27 sierpnia 2014 r.,

z urzędu - w przedmiocie wznowienia postępowania

zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 26 kwietnia 2012 r., zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 24 czerwca 2011 r.,

I. na podstawie art. 542 § 3 k.p.k. wznawia postępowanie w zakresie skazania H. G. za przestępstwo skarbowe określone w art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.;

II. na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. uchyla wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 26 kwietnia 2012., oraz zmieniony nim wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 24 czerwca 2011 r., w części

dotyczącej skazania H. G. za przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. oraz orzeczonej za ten czyn kary i środka karnego, a na podstawie art. 547 § 3 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. w zw. z art. 44 § 1 pkt 1, § 3 i § 5 k.k.s. umarza w tej części postępowanie karne, jego kosztami obciążając Skarb Państwa;

III. na podstawie art. 638 k.p.k. kosztami sądowymi za postępowanie wznowieniowe obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Prezes Sądu Apelacyjnego w [...] pismem z dnia 30 czerwca 2014 r. zasygnalizował możliwość wystąpienia w sprawie bezwzględniej podstawy odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., uzasadniającej wznowienie postępowania z urzędu przez rzeczowo właściwy Sąd Najwyższy, w postępowaniu karnym prawomocnie zakończonym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 26 kwietnia 2012r., zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego z dnia 24 czerwca 2011r., w zakresie skazania H. G. za przestępstwo skarbowe, z uwagi na przedawnienie karalności tego czynu.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Postępowanie karne prowadzone przeciwko H. G. o czyn stanowiący przestępstwo skarbowe podlegało wznowieniu z urzędu.

H. G. skazany został między innymi za czyn z art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., popełniony w okresie od stycznia 2001r. do sierpnia 2001r. Kodeks karny skarbowy w art. 44 § 1 przewiduje dwa terminy przedawnienia karalności przestępstw skarbowych: 5 lat w przypadku gdy przestępstwo zagrożone jest karą grzywny, karą ograniczenia wolności albo karą pozbawienia wolności do lat 3 oraz 10 lat w przypadku gdy zagrożenie karą pozbawienia wolności przekracza 3 lata. Zgodnie z art. 44 § 5 k.k.s. terminy te, w sytuacji wszczęcia postępowania *in personam*, podlegają wydłużeniu w pierwszym przypadku o 5, w drugim o 10 lat. Maksymalne okresy przedawnienia karalności dla tych grup przestępstw skarbowych wynoszą więc odpowiednio 10 lat jeżeli chodzi o tę pierwszą grupę i 20 lat w pozostałych przypadkach. Przestępstwo skarbowe, za

które H. G. został prawomocnie skazany zagrożone jest karą grzywny do 720 stawek dziennych. Dodać należy, że w stosunku do skazanego została również zastosowana instytucja nadzwyczajnego obostrzenia kary z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s., co zgodnie z treścią art. 38 § 1 pkt 2 k.k.s. obliguje sąd do wymierzenia w przypadku czynu z art. 54 § 2 k.k.s kary pozbawienia wolności do roku albo kary ograniczenia wolności, co jednak nie wyłącza możliwości wymierzenia kary grzywny. H. G. wymierzona została wyłącznie kara grzywny, przy zastosowaniu nadzwyczajnego obostrzenia kary. Fakt ten jednak w żaden sposób nie wpłynął na określenie okresu przedawnienia karalności przypisanego przestępstwa skarbowego, to jest okresu 10 lat od czasu popełnienia czynu.

Zgodnie z art. 44 § 3 k.k.s., bieg przedawnienia przestępstwa skarbowego polegającego na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej, a więc także w przypadku przedmiotowego czynu, rozpoczyna się z końcem roku, w którym upłynął termin płatności tej należności. Skoro H. G. przypisano działanie w okresie od stycznia do sierpnia 2001r., termin przedawnienia zaczął swój bieg z końcem 2001r. Przyjmując zatem 10-letni termin przedawnienia karalności przypisanego przestępstwa skarbowego, okres ten upłynął z końcem 2011r. Prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego zapadł w dniu 26 kwietnia 2012r., a więc już po upływie okresu karalności przestępstwa skarbowego, za które H. G. został prawomocnie skazany.

W tym stanie rzeczy trzeba stwierdzić, że sprawie wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza określona w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. Postępowanie w sprawie, stosownie do treści art. 542 § 3 k.p.k. podlegało więc wznowieniu z urzędu. Wznowienie przedmiotowego postępowania w zakresie wskazanym w części dyspozytywnej orzeczenia, implikowało orzeczenie o uchyleniu wyroków Sądu *ad quem* oraz Sądu *a quo* w części skazującej H. G. za przestępstwo skarbowe (rzecz jasna, wraz orzeczoną karą i środkiem karnym), umorzenie postępowania w oparciu o przepisy art. 547 § 3 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. oraz obciążenie kosztami postępowania w tym zakresie Skarbu Państwa (art. 632 pkt 2 k.p.k.).

Wobec faktu, że za przypisane przestępstwo skarbowe wymierzono H. G. wyłącznie karę grzywny, a za dwa pozostałe przypisane czyny kary pozbawienia

wolności, w sprawie nie zachodzą warunki do podejmowania dalszych czynności procesowych.

W przypadku wznowienia postępowania z urzędu, zgodnie z art. 638 k.p.k., koszty tego postępowania ponosi Skarb Państwa.